

Μ' ΕΚΑΨΕΣ ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑ

Έργο

FOX

N. ΦΑΤΣΣΑ

ΜΟΥΣΙΚΗ
Ζ. ΚΟΡΙΝΘΙΟΥ

Πρὶν ἢ καὶ βραδύ πάντα στολίσεις τῆ βεροντα σὺν ἁμορφολογῶν Μὲ
 Ἐάν τις ἀπ' τὴν κοιλίαν μιχρούλα μου ταυχίαν καὶ με κρυφοκὺτὰ λεις Μὲ

μία κοιλὴ σου εἶπα ντὶ με νησὺν καὶ κλίτα χαριτῶμεν ἀγγελῶν Κι γὼ μὲ πόθο στέκωντι.
 τὸ γέλω σου βλέμμα αὐτὸ δὲν εἶναι φάσμα με κοίσε με λυπὸς καὶ με σφαλὸς Καστανόματὰ γειτόνια.

κρῦ σου κὺτῶ τῆ σου εἰς τὴν κοντῆ σου καὶ ἄσοσ κὺτὰ ζωμὴ κρῦ μου νάσε νὰ ζω μὲ πόθο
 ἀσ μου κα μὲ ματῶ μου γοησά μου δὲν ξερω τί θα κάνω σὲν τρέλλα μου ἄκανω μορὶ καὶ

REFRAIN

σὸ φωνάω νὰ κεθάω Μὲ καψες γειτόνισσα μ' ἔκαψες με τρέλλα νὰ τὰ περῶν τὰ σου μὲ καψαντὰ

νὰ ζε σου νὰ ζε σου καὶ τὰ τρέλλο καμῖμα τὰ σου ἔνν ξέρω τί νὰ γείνω νὰ γυμῆ νὰ μείνω νὰ καιγῶμαι σὺν

τὴ τῆ γειτόνισσὰ Μὲ καψες γειτόνισσα μ' ἔκαψες με τρέλλο καμῖμα τὰ σου ἔνν ξέρω τί νὰ γείνω νὰ γυμῆ νὰ μείνω νὰ καιγῶμαι σὺν